

Електронні навчальні курси освітніх компонент на цій платформі охоплюють дозволяють здобувачам вищої освіти ознайомитися з матеріалами лекцій, планами практичних (семінарських) занять, а також надають відео інформацію, включаючи методичні рекомендації для різних форм роботи з освітньої компоненти та необхідні навчальні матеріали для оволодіння курсом.

На платформі KSU 24 студенти можуть стежити за останніми новинами, графіком освітнього процесу. У власному кабінеті мають можливість переглядати свої оцінки в академічних журналах, індивідуальних планах здобувача (залікових книжках) та мати доступ до відео записів занять на платформі ZOOM та інших навчальних ресурсів з посиланням на них на KSU-online, що підтримують їх освітній прогрес.

У підсумку, дистанційне навчання бального танцю представляє собою комплексний виклик, який також відкриває двері до нових можливостей для інновацій в освіті та мистецтві. Через адаптацію та інтеграцію нових технологічних рішень, освітній процес може стати не тільки більш гнучким і доступним, але й більш залученим та інноваційним, відкриваючи нові горизонти для мистецтва бального танцю у XXI столітті.

Список використаних джерел

1. Мерлянова О.М. Роль дистанційного навчання в системі підготовки хореографів. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету. В.1. 2021. С.183-188 DOI: 10.31499/2307-4906.1.2021.228839. URL: http://library.udpu.edu.ua/library_files/zbirnuk_nayk_praz/2021/1/23.pdf

2. Сотська Г. І. Інформаційно-комунікаційні технології в мистецько-педагогічній освіті. *Неперервна педагогічна освіта XXI століття* : зб. матеріалів XX Міжнародних педагогічно-мистецьких читань пам'яті проф. О. П. Рудницької / наук. ред. Г. І. Сотська, М. П. Вовк. № 6 (18). Чернівці : Букрек, 2023. С. 25–27.

Щербатюк Е.Т.

здобувачка Волинський Національний Університет
імені Лесі Українки

РОЛЬ ХОРЕОГРАФІЇ У ФОРМУВАННІ ТА ЗБЕРЕЖЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Україна є країною з розмаїтою та багатшаровою культурною спадщиною, де хореографія займає важливе місце у формуванні та

збереженні цінностей та ідентичності народу. Народний танець відображає дух, енергію та унікальність української національної культури, переносячи в собі безліч історій, обрядів та цінностей народу. У дослідницькій роботі, спрямованій на аналіз впливу хореографії на українську культурну спадщину, важливо висвітлити роль народного танцю у традиціях, обрядах, святкуваннях та уявленнях про самобутність українського народу. Народний танець відіграє ключову роль у збереженні та передачі національних та культурних цінностей, а також формуванні національної ідентичності. Національна ідентичність українців в сучасний період відіграє ключову роль у формуванні соціальної, культурної та політичної сфер життя України. У процесі формування національної ідентичності українців важливо розглядати кілька ключових аспектів, включаючи повномаштабну війну, яка визначає значущість національної свідомості та формування ідентичності. Необхідно зазначити, що національна ідентичність українців не може бути однозначно пов'язана лише з воєнними подіями. Вона базується на комплексі культурних, історичних та соціальних аспектів. Проте, сучасна ситуація в Україні має значущий вплив на сприйняття даної ідентичності.

Українське народне хореографічне мистецтво є важливим елементом української культури, що відображає національний світогляд. Воно є частиною світового культурного простору та носієм морально-етичного потенціалу та особливостей національної ідеї. Стадії розвитку сучасного народного хореографічного мистецтва України в контексті національно-ментальних цінностей використовують історико-культурні та аналітичні методи для цілісного розуміння та аналізу предмета. Вивчення значення хореографії сприяє збереженню української культурної ідентичності. Тому важливо приділяти більшу увагу ролі та значенню народного хореографічного мистецтва у збереженні та формуванні української культурної ідентичності. Українська хореографія залишає великий слід у культурному просторі країни та світу, сприяючи не лише розвитку мистецтва, а й утвердженню української ідентичності у глобальному контексті.

Україна є країною з багатошаровою та різноманітною культурною спадщиною, де народна хореографія відіграє важливу роль у формуванні та збереженні цінностей та ідентичності народу. Ця стаття спрямована на аналіз впливу хореографії на українську культурну спадщину та висвітлення її ролі у різних аспектах життя українського народу. Хореографія, як складова культурної спадщини, є не лише мистецтвом руху, а й важливим засобом передачі традицій, цінностей та ідентичності народу. Народні танці, обряди

та святкові постанови відображають в собі унікальний дух та енергію української культури, віддзеркалюючи уявлення українців про свою самобутність. Дослідження впливу хореографії спрямоване на розкриття її ролі у традиціях, обрядах та святкуваннях українського народу. Воно призначене для висвітлення значення хореографії у формуванні та збереженні культурної спадщини, а також у становленні й розвитку національної ідентичності.

Дослідницька робота демонструє народний танець та його символіку, роль українського народного хореографічного мистецтва у побуті та святкуваннях, а також відобразить національні особливості у традиціях та уявленнях про самобутність українського народу. Таким чином, дана дослідницька робота сприятиме глибшому розумінню ролі хореографії у формуванні та збереженні української культурної спадщини, її впливу на традиції та обряди, а також виявить значення народного хореографічного мистецтва та значну роль у формуванні та збереженні цінностей та ідентичності народу. Національна ідентичність українців в сучасний період відіграє ключову роль у формуванні соціальної, культурної та політичної сфер життя України. Національна ідентичність українців забезпечує збереження та розвиток унікальної культурної спадщини, сприяючи передачі традицій, мови, історії та цінностей народу майбутнім поколінням. У процесі формування національної ідентичності українців у сучасних умовах важливо розглядати кілька ключових аспектів, зокрема, вплив повномасштабної війни, яку розпочала сусідня держава-агресор, на національну свідомість та формування ідентичності. За останні роки понад половина українців вважають питання національної ідентичності одним із найважливіших у житті країни. Проте, виникнення конфлікту на сході України не є простою наслідковістю національної свідомості. Війна, яка триває протягом кількох років, активно впливає на формування та розвиток національної ідентичності українців. Війна – це момент випробування, коли один народ переживає випробування своєї національної самосвідомості та ідентичності. Український народ відчуває на собі тягар втрат, руйнування святинь, знищення життя і руйнування майбутнього. Проте саме в цей час національна ідентичність виявляється найміцнішою. Український народ демонструє своє обличчя – обличчя борця за свою країну, за свої права, за свою свободу. Ідентичність українців у військових конфліктах набуває нових конотацій та сприйнятів. Населення виявляє національний патріотизм, солідарність та готовність захищати свою державу та національні цінності. Військові досягнення, збройний опір та внутрішня єдність - усе це стає

окремими складовими національної ідентичності. Крім того, важливо враховувати, що в умовах військових дій важлива роль національної мови, національних символів, історичної спадщини та культурної традиції. Це саме ті аспекти, які формують не лише ідентичність окремої особистості, а й національну ідентичність у цілому. Отже, повномасштабна війна, яку розпочала сусідня держава-агресор, визначає значущість національної свідомості та формування ідентичності нинішнього покоління українців. Саме в умовах випробувань і складнощів формується міцна та стійка національна ідентичність, що є важливим чинником сплоченості та подолання викликів часу.

Фольклорний танець та українське народно-сценічне хореографічне мистецтво відображають дух, енергію та унікальність української національної культури. Вони є не лише способом руху, а й мистецтвом, що переносить в собі безліч історій, обрядів та цінностей народу. Український народний танець, один з найдавніших видів творчості, ґрунтується на жестах, рухах та позах, становлячи лексичний фонд українського народного танцю. Його роль полягає у збереженні та передачі національних та культурних цінностей. Фольклорний характер та значущість українського народного танцю виявлялися у вивченні фольклористами, серед яких видатний дослідник Василь Верховинець. Його праця "Теорія українського народного танцю" (1919) є класичним твором у цій галузі. Робота В.М. Верховинця відіграє велику роль у вивченні і поширенні українського танцю. Методологія дослідження розвитку сучасного народного хореографічного мистецтва України в контексті національно-ментальних цінностей використовує історико-культурні та аналітичні методи для цілісного розуміння та аналізу предмета. Вивчення значення хореографії сприяє збереженню української культурної ідентичності, тому слід приділяти більшу увагу ролі та значенню народного хореографічного мистецтва у збереженні та формуванні української культурної ідентичності. Ця ідентичність є не лише внутрішньою рисою нації, а й ключовим чинником у взаємодії зі світом та в утвердженні України як суверенної та самобутньої держави. Однією з основних функцій національної ідентичності є збереження та розвиток унікальної культурної спадщини. Це елементарно важливо для передачі традицій, мови, історії та цінностей народу наступним поколінням. Завдяки національній ідентичності українці зуміли зберегти свою унікальну культурну спадщину в умовах складного історичного періоду та геополітичних змін.

Співпраця та взаємодія між регіонами країни відіграють важливу роль у формуванні національної ідентичності та сприйнятті себе як одного народу. Незважаючи на внутрішні політичні та соціокультурні відмінності, усіх українців об'єднує спільна історія, мова та культурна спадщина. Така ідентичність має багатоаспектний характер, який формується через взаємодію та взаємопроникнення різних регіональних особливостей. Статистика показує, що понад 60% українців вважають, що національна єдність країни є важливою. Однак конфлікт на сході країни викликав ряд проблем у формуванні єдиної національної ідентичності, зблизивши багато питань ідентифікації за місцем проживання. Цей конфлікт породив не лише політичні та економічні проблеми, а й викликав певні розділи в уявленнях про національну ідентичність. Поняття "східний" та "західний" українець отримали нові конотації, що ускладнило процес формування загальнонаціонального світосприйняття. Зміцнення національної єдності – це надзвичайно важливий процес для країни, який вимагає конструктивної взаємодії між всіма регіонами та соціальними групами. Для досягнення цієї мети необхідно активно сприяти міжрегіональному обміну досвідом та культурною спадщиною, заохочувати спільні проекти та ініціативи, які сприятимуть зближенню різних частин країни. Також важливо створити умови для вивчення та відтворення історії та традицій кожного регіону, демонструючи важливість кожної окремої ланки для формування спільного культурного образу країни. Навряд чи можна досягнути національної єдності, ігноруючи чи відкидаючи будь-яку з різних соціокультурних складових. Взаєморозуміння та взаємоприйняття між регіонами та людьми різних культур та традицій відіграють важливу роль у формуванні національної ідентичності України. Лише шляхом спільної праці та зусиль ми зможемо зміцнити внутрішню єдність країни та забезпечити стійке, гармонійне розвиток усього українського суспільства.

Народний танець відображає дух, енергію та унікальність української національної культури. Він є не лише способом руху, а й мистецтвом, що переносить в собі безліч історій, обрядів та цінностей народу. Саме через унікальність своїх рухів, символіку та музичний супровід народні танці стають ключовим елементом у формуванні та збереженні національної ідентичності. Український народ має давню і багату традицію танцювального мистецтва. Народні танці України відображають різноманітні аспекти життя та культури українського народу. Вони втілюють в собі емоції, духовність, різноманітність обрядів та свят, що належать до невід'ємної частини культурної спадщини країни. Українські народні танці мають свою власну

символіку та специфіку. Деякі з них сповнені веселих, енергійних рухів, що відображають радість та духовність українського народу. Інші виражають певні обряди, події чи суспільні побутові моменти. Таким чином, кожен танець має в собі свою власну історію та значення. Він допомагає зберегти спадщину попередніх поколінь, передаючи та утримуючи культурні цінності, історію та традиції народу. Народний танець виступає як засіб об'єднання спільноти, підтримки духовності та підняття національного гордості. Він стає не лише важливим елементом у вираженні національної самосвідомості, а й окремою формою мистецтва, що передає унікальний дух народу. Таким чином, українські народні танці не лише втілюють енергію та унікальність української культури, але й є краєвидним елементом у формуванні та збереженні національної ідентичності. Вони відображають неповторний колорит та дух українського народу, допомагають зберегти й передати цю унікальну спадщину майбутнім поколінням. Особливими значущими подіями, де танець відіграє важливу роль, є весілля та свято врожаю. Це саме час, коли українські танці стають живим виразом радості, єдності та відданості культурним традиціям. Вони сприяють створенню спільноти, відображаючи дух суспільства та його цінностей.

Українське хореографічне мистецтво, як вираз унікальних культурних цінностей та спадщина нації, є безсумнівною складовою української ідентичності. Воно є живим свідченням про глибокі традиції та незаперечну унікальність культури України. Збереження та вивчення цієї спадщини важливо для підтримки та розвитку національної культури та ідентичності. Українське народне хореографічне мистецтво є невід'ємною частиною світового культурного простору, відображаючи національний світогляд та формуючи національну свідомість. Серед його важливих функцій — виконавська, комунікативна та естетична. Воно є важливим елементом української культури, виявляючи морально-етичний потенціал та особливості національної ідеї. Танець являє собою не лише художню, а й духовну цінність, адже через відображення різноманітних аспектів українського життя та традицій у ньому закладено історичне та культурне надбання народу. Національні танці виконують важливу функцію збереження й передачі культурних цінностей через покоління. Вони відкривають нам вікно в минуле, дозволяючи розуміти та оцінювати культурний контекст минулих епох і відчувати зв'язок з предками. Таким чином, українське народне танцювальне мистецтво стає символом національного духу та самобутності, розкриваючи унікальність та красу української культури на світовій арені.

Необхідно розвивати та підтримувати народне хореографічне мистецтво через організацію фольклорних фестивалів, конкурсів, виставок та майстер-класів. Також важливо розширювати доступ до занять хореографією для дітей та молоді, сприяючи перебуванню української культури на високому рівні. Народне хореографічне мистецтво має величезне значення для української культурної ідентичності. Вивчення та підтримка цього виду мистецтва допоможе зберегти та розвивати українську культуру, сприяючи об'єднанню та самореалізації українського народу. Народне хореографічне мистецтво українців поглиблено відрізняється вже багатьма століттями. Воно відображає той культурний та історичний контекст, у якому воно виникло й розвивалося. Кожен танець, кожен рух в українській хореографії носить на собі сліди вікової мудрості та духовності українського народу. Збереження та поновлення цих традицій має величезне значення для підтримки української національної культури. Кожен танець, кожен рух в танці носить у собі спогади та символіку, спадщину попередніх поколінь. Таким чином, воно стає живим образом національних традицій та свідченням про велич і потужність української культури. Збереження коріння, звичаїв та культурних традицій України має вирішальне значення для майбутнього нації. Мова є невід'ємною складовою культурної спадщини та національної ідентичності. Її розвиток, збереження та популяризація є важливими завданнями для кожного українця. Релігія також відіграє значну роль у формуванні та збереженні національної самобутності, оскільки вона є важливим елементом духовної культури та традицій українського народу. Практика та збереження українського народного хореографічного мистецтва є не тільки способом покоління культурних традицій, а й важливим рушієм для збереження того, хто ми є, та захисту від негативних впливів глобалізації. Вивчення, практика та популяризація українського хореографічного мистецтва є ключовими для підтримки національної самосвідомості та самобутності.

Список використаних джерел

1. Верховинець В. М. Теорія українського народного танцю. К.: Муз. Україна, 1990. 150 с.
2. Історія українського народного танцю. [укладачі: Козирева А.А., Бурлей Л.О.]. – Краматорськ, 2020. – 58с.
3. Формування національної культури молоді засобами народного мистецтва у контексті творчої спадщини В.М. Верховинця: Зб. наук. праць. – Полтава: ПДПУ ім. В.Г. Короленка, 1999. – С. 43-49.